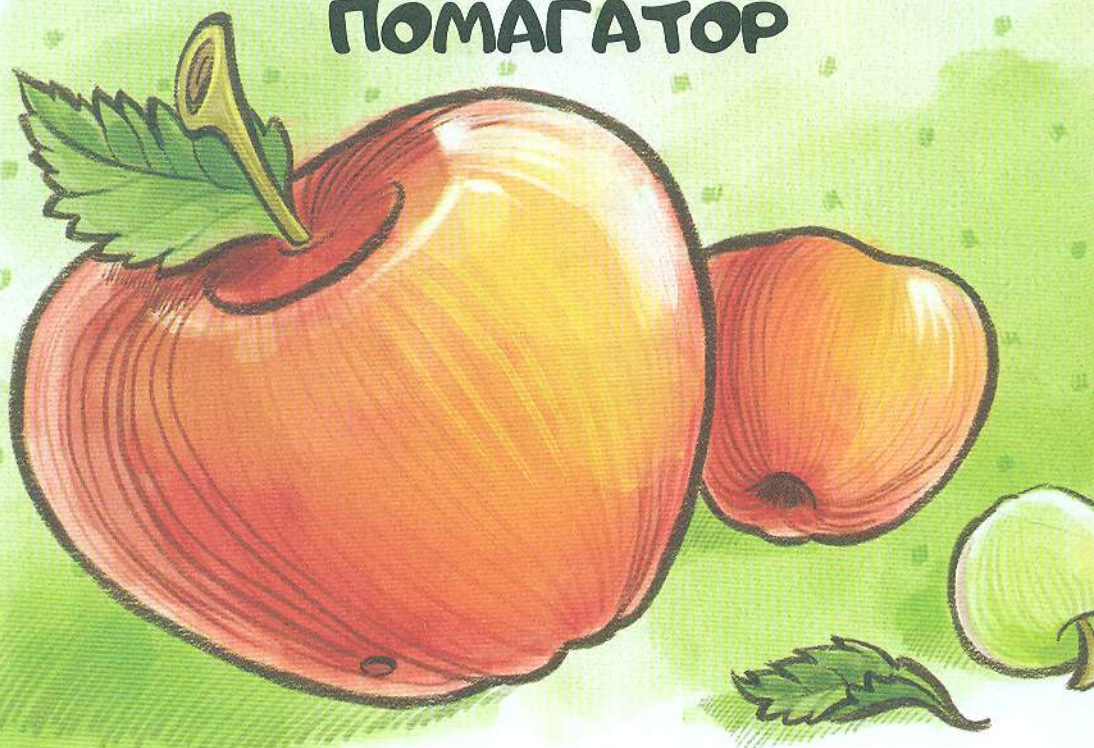

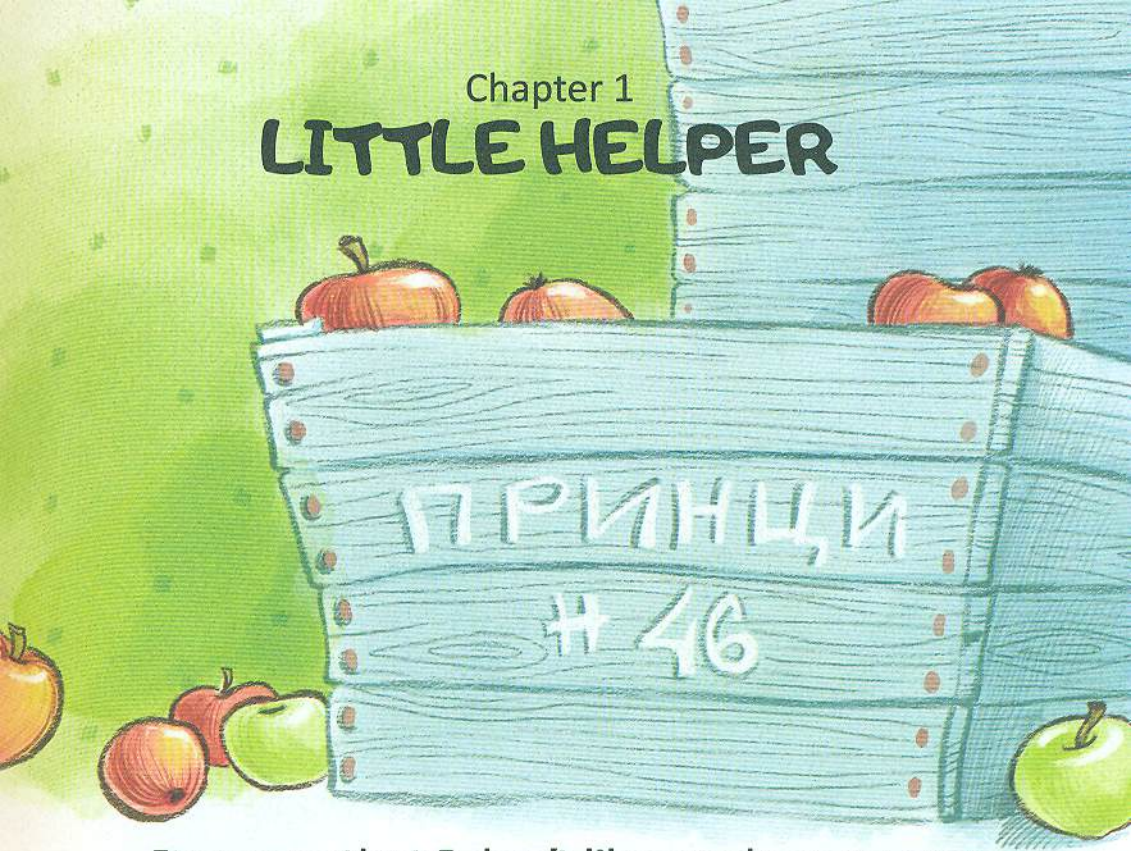
ПОМАГАТОР

Здається, я розлюбив яблука. Ну як розлюбив? Вони в мені просто більше не вміщаються.

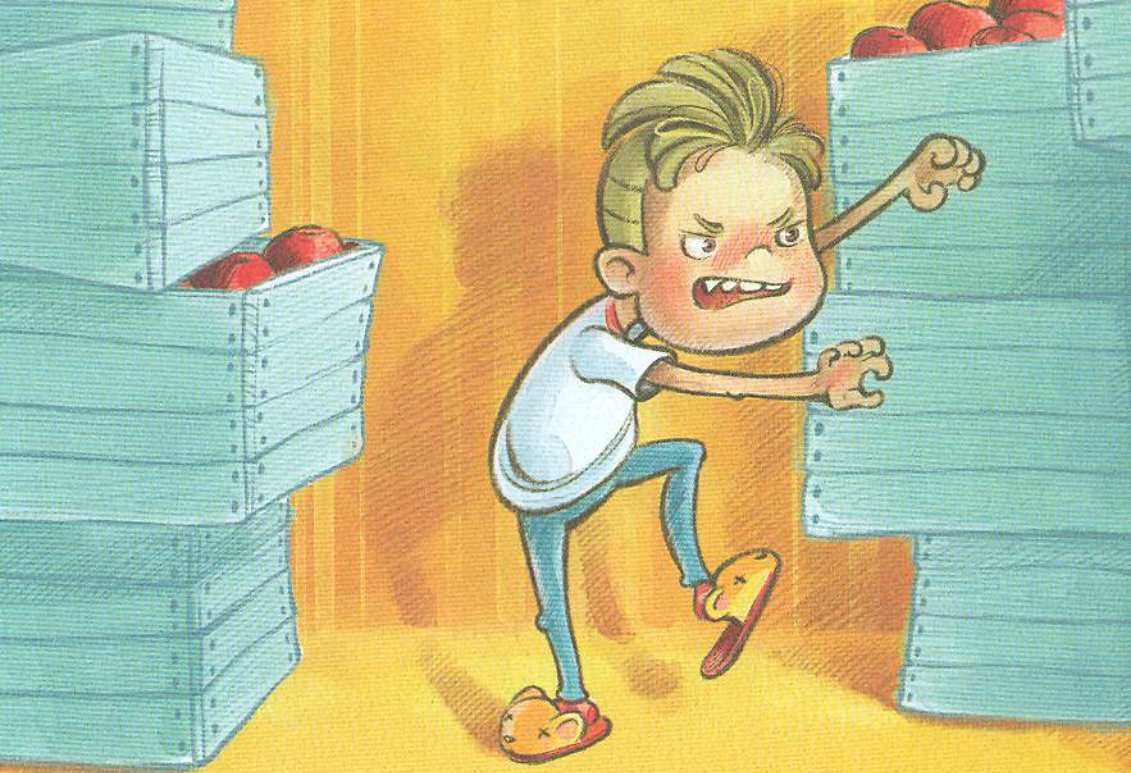
Яблук у нас багато. Щовечора їх привозить дід з власного саду у Млієві. Ящики з яблуками виростають у височенні вежі і займають увесь коридор. На ящиках дід крейдою пише: «принци», «горці», «чемпіони». Але в ящиках усе одно лише яблука.

LITTLE HELPER

It seems that I don't like apples any more. Well, not quite so ... I am full! I couldn't eat another apple if I tried.

We have got a lot of apples. Every evening my grandfather brings them from his own garden in Mliev. Boxes of apples grow into tall towers and occupy the entire corridor. On the boxes the grandfather writes in chalk: "princes", "highlanders", "champions". But they still accommodate only apples.

— Такого грандіозного врожаю на моїй пам'яті ще не траплялося, — повторює дідो, потираючи руками й підстрибуючи на одному місці.

Дідо щасливий.

Я теж щасливий. Можу гратися між ящиками так, ніби я — р-р-р-р! — велетенський динозавр, який ходить — туп! Бах! Трах! — тупаючи здоровезними лапами поміж хмарочосів. А вони здригаються і трусяться від моїх кроків!